

[Lilli Gyldenkilde]

mandlige kolleger, som vi sidder side om side med og hopper op på talerstolen efter og ned igen. Ingen vil vel drømme om det. Det kan godt være, at nogle ville sige, at man ikke kunne sige, arbejdet havde samme værdi, det skal jeg lade være usagt, men i alt fald kunne vi jo ikke drømme om, at vi ikke skulle have ligeløn. Og det siger jo noget om holdninger i denne sag. Der skal holdningsændringer til.

Vi ved, kvinder skal have mere uddannelse, så der kan komme kvinder ind på alle niveauer i samfundet, for det er en af metoderne til at komme videre. Vi ved også med de redskaber, der er brugt i overenskomstforhandlingerne de sidste par gange, at vi må råbe kvinderne og ikke mindst mændene op, så de indser, at mændene må holde igen, hvis kvinderne skal have noget af de puljeordninger, som man nu skal fordele ude på de enkelte arbejdspladser – det være sig offentlige eller private.

Hvis vi ikke får opbygget denne solidaritet inden for egne rækker, så får vi ikke ligeløn. Det er nødvendigt nu om dage at sige til kvinderne, at nu må de altså gå ud og slås, og så må de få de dér mænd med sig, og hvis de ikke kan det, så må de gå sammen og stemme dem ned. Der er ingen vej udenom. Jeg ved, der er nogle, der siger: Jamen det er jo at fordele elendigheden. Ja, men sådan er vilkårene, og så må vi altså gøre det.

Jeg skal hilse forslagene fra Socialdemokratiet velkommen. Jeg vil sige, at for SF er omvendt bevisbyrde en stor ændring af retspraksis her i landet, og vi har drøftet det meget frem og tilbage. I dansk retspraksis har man normalt ikke omvendt bevisbyrde, men vi synes altså, at det i denne sag må være sådan, at det er arbejdsgiveren, der – hvis han kan – må bevise, at han ikke har fyret folk på grund af deres køn.

Spørgsmålet kan godt stilles, hvor meget dette kommer til at hjælpe, for i et samfund, hvor det er arbejdsgiveren, der alene leder og fordele arbejdet, vil det til syvende og sidst være ham, der skriver på en afskedigelseserklæring, hvad der er afskedigelsesgrunden, og han er jo forhåbentlig ikke så dum, at han skriver, at det er på grund af køn og på grund af, at vedkommende har bedt om ligeløn, at der sker afskedigelse. Man kan diskutere, hvor meget der kommer ud af det, men lad os prøve det, og lad os prøve de øvrige tiltag, der er i dette forslag, for vi skal jo videre. Lad os få en fornuftig debat

om det i udvalget, hvor vi også kan se de domme, der hidtil har været afsagt, og især de sidste, som har været afsagt til kvindernes gunst – om jeg så må sige. Vi kan prøve at se på dem og så håbe, at vi alle sammen kan blive klogere. Der er i hvert fald nogle af os, der trænger til det.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Møller, at hensigten vel ikke er at overflødiggøre tillidsfolk og samarbejdsudvalg på arbejdspladserne, og jeg mener, at de kan varetage den funktion, som Socialdemokratiet ønsker at Ligestillingsrådet skal overtage.

Dernæst vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi jo netop blev enige om, at det er en holdningsændring, der skal til, for loven er der allerede, så det skal foregå på arbejdspladserne og mellem arbejdsmarkedets parter.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det, der bringer mig herop, er fru Lilli Gyldenkildes bemærkning om, at det går gruelig galt på alle leder i denne sag. Jeg synes, at vi lige skal have fat i, at der faktisk er en glædelig nyhed fra det statslige område, hvor kvinderne får mest ud af lønpuljerne. De har rent faktisk i 1989 fået 900 kr. mere om måneden end mændene, og det synes jeg dog også skal noteres i denne debat. Det er altså ikke alle vegne, at der er en helt forkert udvikling i gang.

Med hensyn til fru Lone Møllers bemærkning om Ligestillingsrådets kompetence tillader vi os fra konservativ side at stille det spørgsmål: Hvad vil der ske på andre områder, hvis vi udvider kompetencen? Det er en principiel diskussion, der åbnes for med lovforslagets udvidelse af Ligestillingsrådets kompetence, hvorefter det uden retskendelse kan komme fysisk til stede på virksomhederne, og jeg mener, at vi er nødt til at vurdere, hvad følgevirkningerne kan blive på andre områder.

Men det skal slås fast, at når vi diskuterer dette lovforslag, er det alene en diskussion om metodevalg, om, hvordan vi bedst sikrer en udvikling, vi kan være tjent med, hvorefter vi hurtigst muligt får reel ligeløn i Danmark. Lad os slå det fast ved denne debat. Det er en diskus-